

de Rechtspraak

Rechtbank Amsterdam

mr. H.L. Thiescheffer
Zuiderplein 39
8911 AP LEEUWARDEN

Afdeling privaatrecht
teams kanton

bezoekadres
Parnassusweg 220
1076 AV Amsterdam

correspondentieadres
Postbus 70515, 1007 KM
Amsterdam

telefoon: (088) 36 17000

fax: (020) 541 2990

Openingstijden griffie
08:30 - 17:00 uur

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Contactpersoon M. van der Elst
Doorkiesnummer(s)
Datum 18 juli 2016
Ons Kenmerk 4584012 CV EXPL 15-30453
Uw Kenmerk D101784 jov
Bijlage(n)
Partijen Eslamdoust, S.
vs ABN Amro bank

DIT WORDT U ZONDER VERDER BEGELEIDENDE

BRIEF TOEGEZONDEN

De naam van de rechter die de zaak behandelt kan telefonisch bij de contactpersoon worden opgevraagd.

Uw persoonsgegevens en indien van toepassing die van uw cliënt worden voor zover nodig, ten behoeve van een goede procesvoering verwerkt in een registratiesysteem van het gerecht.

In de directe omgeving van de rechtbank is beperkte (betaalde) parkeergelegenheid. Met het openbaar vervoer kunt u ons goed bereiken: per tramlijn 5 en 24, per metrolijn 50 en 51, per buslijn 15 en per trein vanaf station Amsterdam Zuid.

A103

vonnis

RECHTBANK AMSTERDAM

Afdeling privaatrecht – team kanton
zaaknummer: 4584012 CV EXPL 15-30453
vonnis van: 18 juli 2016
fno.: 364

vonnis van de kantonrechter

In z a k e

Shanin Eslamdoust

wonende te Leeuwarden
eiser, nader te noemen: Eslamdoust
gemachtigde: mr. H.L. Thiescheffer

t e g e n

De ABN-AMRO bank

gevestigd te Amsterdam
gedaagde, nader te noemen ABN Amro
gemachtigde: Jongejan Wisseborn, gerechtsdeurwaarder

VERLOOP VAN DE PROCEDURE

- dagvaarding van 30 oktober 2015 met producties;
- antwoord, houdende een exceptie van niet ontvankelijkheid, met producties;
- instructievonnis;
- repliek ;
- dupliek;
- dagbepaling vonnis.

GRONDEN VAN DE BESLISSING**Feiten**

1. Als enerzijds gesteld en anderzijds erkend of niet (voldoende) weersproken, alsmede op grond van de overgelegde en in zoverre niet bestreden inhoud van de bewijsstukken, staat in dit geding het volgende vast:
  - 1.1. Bij verstekvonnis van 4 juli 1996 heeft de kantonrechter te Delft Eslamdoust veroordeeld tot betaling van f 5.000,00 met rente en kosten aan de rechtsvoorgangster van ABN Amro, VSB Bank N.V. te Utrecht. De veroordeling zag op verschuldigde betalingen uit hoofde van een kredietovereenkomst van

21 januari 1995 en een aanvullende kredietverhoging, volgens de eisende partij van destijds gesloten tussen de besloten vennootschap VSB International B.V. (ook: Visa Card Services), als bemiddelaar van VSB Bank N.V, en Eslamdoust.

- 1.2. Eslamdoust is op 8 januari 2014 tegen het verstekvonnis in verzet gegaan, in welk verzet hij op 29 april 2014 niet-ontvankelijk is verklaard, omdat er – kort gezegd – meer dan vier weken zaten tussen de tenuitvoerlegging van het verstekvonnis en de betekening van het verzet-exploot op 8 januari 2014. Het verstekvonnis van 4 juli 1996 bleef derhalve in stand.
- 1.3. Op 25 maart 2014 heeft Eslamdoust aangifte gedaan van valsheid in geschrifte ter zake van de kredietovereenkomst van 21 januari 1995.

Vordering en verweer

2. Eslamdoust vordert bij uitvoerbaar bij voorraad te verklaren vonnis een verklaring voor recht dat de kredietovereenkomst van 21 januari 1995 ter zake van de Visa Card met nummer 4563545111550815 voorzien is van een valse handtekening, althans niet rechtsgeldig is, alsmede ABN Amro te veroordelen in de proceskosten.
3. Eslamdoust stelt hiertoe, samengevat, dat hij slachtoffer is van identiteitsfraude. Eslamdoust betwist uitdrukkelijk dat hij de kredietovereenkomst van 21 januari 1995 heeft ingevuld en getekend. Voorts betwist Eslamdoust dat hij op 23 januari 1995 een verhoging van de limiet op de Visa Card heeft verzocht.
4. Eslamdoust is voornemens een vordering tot herroeping ex artikel 382 Rv van het verstekvonnis in te stellen. Eslamdoust zal deze vordering baseren op de omstandigheid dat het verstekvonnis van 4 juli 1996 is gebaseerd op stukken, waarvan de valsheid bij gewijsde is vastgesteld. Zo stelt Eslamdoust dat zijn naam verkeerd is gespeld op de overeenkomst en heeft hij nooit een bankrekening gehad bij de VSB Bank.
5. ABN Amro heeft hiertegen ten eerste aangevoerd dat Eslamdoust niet ontvankelijk is in zijn vordering, nu tegen het vonnis van 4 juli 1996 geen rechtsmiddel meer open staat en het vonnis zowel kracht als gezag van gewijsde heeft. Verder is de procedure volgens ABN Amro in strijd met de goede procesorde.
6. Inhoudelijk voert ABN Amro aan dat zij niet meer over alle stukken van 20 jaar geleden beschikt, wat voor rekening en risico moet komen van Eslamdoust. Uit de – als vertrouwelijk te kwalificeren – stukken waarover ABN Amro nog wel beschikt, een rekeningafschrift van de ING-bank van Eslamdoust en een uitkeringsspecificatie, volgt volgens ABN Amro dat Eslamdoust degene is geweest die de overeenkomst is aangegaan en vervolgens de kredietverhoging heeft aangevraagd. Bovendien heeft Eslamdoust in ieder geval één betaling verricht ter aflossing van de vordering van ABN Amro. Verder heeft ABN Amro Eslamdoust meerdere keren aangemaand, waarop nimmer een reactie is gekomen en nadat de vordering uit handen is gegeven heeft de gemachtigde van ABN Amro verschillende keren contact gehad met (de gemachtigde van) Eslamdoust en is er zelfs onderhandeld over een schikkingsvoorstel. ABN Amro

legt hiervan stukken over en stelt dat uit die stukken en de overige stukken klip en klaar het bestaan van de overeenkomst blijkt. Tot slot voert ABN Amro aan dat Eslamdoust het beweerdelijk vals zijn van de handtekening veel eerder aan de orde had kunnen stellen.

Beoordeling

7. Eslamdoust heeft zijn vordering gebaseerd op het voornemen een vordering tot herroeping in te stellen. Het artikel dat ziet op herroeping, artikel 382 Rv, bepaalt dat een vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan, op vordering van een partij kan worden herroepen indien het berust op stukken, waarvan de valsheid na het vonnis is erkend of bij gewijsde is vastgesteld. Artikel 383 Rv bepaalt vervolgens dat de vordering tot herroeping moet worden aangewend binnen drie maanden nadat de grond voor herroeping is ontstaan en de eiser daarmee bekend is geworden. Daarbij vangt de termijn niet aan dan nadat het vonnis, in casu het verstekvonnis van 4 juli 1996, in kracht van gewijsde is gegaan.
8. Eslamdoust stelt dat hij eerst tijdens de procedure die is uitgemond in het vonnis van 29 april 2014, kennis heeft genomen van de stukken zoals thans als productie 1 en 6 in de procedure gebracht, te weten (onder meer) de kredietovereenkomst en de brief van 23 januari 1995, waarin Eslamdoust volgens ABN Amro vraagt om een hoger bestedingslimiet. De procedure, die eindigde met het vonnis van 29 april 2014, is aangevangen met de dagvaarding, die is uitgebracht op 8 januari 2014. In ieder geval heeft Eslamdoust op 25 maart 2014 aangifte gedaan van valsheid in geschrifte ter zake van de kredietovereenkomst van 21 januari 1995, zodat hij op dat moment op de hoogte was van de kredietovereenkomst. Eslamdoust heeft niet binnen drie maanden daarna een vordering tot herroeping ingesteld.
9. Verder is het verstekvonnis van 4 juli 1996 in kracht van gewijsde gegaan op het moment dat de hoger beroepstermijn van het vonnis in verzet van 29 april 2014 was verstreken. Op dat moment stond er immers tegen het verstekvonnis geen rechtsmiddel meer open. Op 29 juli 2014 was de hoger beroepstermijn verstreken, zodat Eslamdoust binnen drie maanden daarna een vordering tot herroeping had moeten instellen. Ook dat is niet gebeurd, nu uit de stellingen van Eslamdoust volgt dat hij een dergelijke vordering ten tijde van deze procedure nog niet heeft ingesteld. Geconcludeerd wordt dan ook, dat wanneer Eslamdoust alsnog een vordering ex artikel 382 Rv tegen het verstekvonnis zal instellen, hij niet ontvankelijk zal worden verklaard, omdat de vordering te laat is ingesteld.
10. Dat betekent dat Eslamdoust bij de gevorderde verklaring voor recht in deze procedure – die, zoals hij stelt, voortkomt uit het voornemen een vordering tot herroeping ex artikel 382 Rv in te stellen – geen belang heeft. De vordering wordt dan ook afgewezen.
11. Eslamdoust wordt als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de kosten van het geding.

BESLISSING

De kantonrechter:

- I. wijst de vordering af;
- II. veroordeelt Eslamdoust in de proceskosten die aan de zijde van ABN Amro tot op heden begroot worden op € 300,00 aan salaris van de gemachtigde, voor zover van toepassing, inclusief btw;
- III. veroordeelt Eslamdoust tot betaling van een bedrag van € 50,00 aan nasalaris, te verhogen met een bedrag van € 68,00 onder de voorwaarde dat betekening van het vonnis heeft plaatsgevonden en Eslamdoust niet binnen 14 dagen na aanschrijving vrijwillig aan het vonnis heeft voldaan, een en ander voor zover van toepassing, inclusief btw;
- IV. verklaart de kostenveroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus gewezen door mr. M.V. Ulrici, kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 18 juli 2016 in tegenwoordigheid van de griffier.

De griffier

De kantonrechter

Voor grosse conform
De griffier van de rechtbank Amsterdam

